Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 346 (5780) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 26 octombrie 1968

A XIX-a OLIMPIADĂ MEXICO 68

I. PATZAICHIN și S. COVALIOV

medalie de aur în proba de canoe 2-1000 m

IVAN PATZAICHIN. Născut la 26 noiembrie 1949, în localitatea Crișan — Mila 23. Profesia — pescar. Practică sportul canoei din 1967 în cadrul clubului Dinamo. Înălțime 1,78; greutate 74 kg. Campion național în 1968 (2) deși este încă junior! Fiind foarte tînăr și neavînd decît un an de la debutul competițional, nu are înscrise în palmaresul internațional decît cîteva victorii și locuri fruntașe în clasamentul diferitelor probe. Selecționarea lui în echipa olimpică a României și, mai mult, acordarea încrederii de a ne reprezenta în două din probele competiției de la Xochimilco (la simplu și, împreună cu **S. Covaliov**, la dublu) au fost însă pe deplin justificate de marele progres realizat de acest tînăr pe cît de talentat și înzestrat, pe atît de conștiincios în pregătire.

Antrenor: **Radu Huțan.**

SERGHEI COVALIOV. Născut la 14 octombrie 1944, în localitatea Crișan — Mila 23. Profesia — pescar. Practică sportul din 1965 în cadrul clubului Dinamo. Înălțime 1,73 m; greutate 75 kg. Campion național în 1965 (C 2 — 500 m), 1966 (C 2 — 1000 m), 1968 (C 2 — 500 m și C 2 — 1000 m). La diferitele regate internaționale la care a participat a cucerit 13 locuri I și a ocupat alte numeroase locuri fruntașe.

Campionate mondiale: în 1966 (Grünau) locul I la canoe dublu 1000 m (împreună cu Vicol Calabiciov); **Campionate europene:** în 1965 (Snagov) locul III la C 2 — 10 000 m; în 1967 (Duisburg) locul VI la C 2 — 1000 m.

Maestru emerit al sportului. Antrenor: **Radu Huțan.**

PREDECESORI LA ONORURILE OLIMPICE

1936: Vladimir Syrovatka — Jan Brzak (Cehoslovacia) 4:50,1
1948: Jan Brzak — Bohumil Kudrna (Cehoslovacia) 5:07,1
1952: Bent Rasc — Finn Haunstoft (Danemarca) 4:38,3
1956: Dumitru Alexe — Simion Ismailciuc (ROMANIA) 4:47,4
1960: Leonid Geister — Serghei Makarenko (U.R.S.S.) 4:17,9
1964: Andrei Himici — Stephan Oșepkov (U.R.S.S.) 4:04,05

REPORTAJE ȘI COMENTARII DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA A XIX-a OLIMPIADĂ

A. CALENIC, D. IVANOV, M. ȚURCAȘ și H. IVANOV

medalie de argint în proba de caiac 4-1000 m

De mai mulți ani echipajul de caiac 4 constituie unul din punctele forte ale echipei de caiac-canoe a țării noastre. În componența acestui echipaj sînt sportivi cu o mare experiență și putere de luptă, cu o pregătire excelentă, calități care le-au creat posibilitatea să obțină un mare număr de victorii internaționale la toate competițiile de amploare.

ANTON CALENIC. Născut la 1 februarie 1943, la Chilia Veche. Profesia — tractorist. Practică sportul din 1964 în cadrul clubului Dinamo. Înălțime 1,81 m; greutate 78 kg. Campion național în 1965 (K 2 — 10 000 m), 1966 (K 4 — 10 000 m și K 4 — 20 000 m), 1967 (K 4 — 1000 m, K 4 — 10 000 m și K 4 — 20 000 m), 1968 (K 4 — 1000 m și K 4 — 10 000 m).

În afara numeroaselor victorii în regatele internaționale, obținute din 1966 pînă în prezent, și-a înscris în palmares cîteva mari succese și la campionatele europene și mondiale.

Campionate mondiale: în 1966 (Grünau) locul I la K 4 — 1000 m și locul IV la K 4 — 10 000 m; **Campionate europene:** în 1965 (Snagov) locul V la K 2 — 10 000 m; în 1967 (Duisburg) locul I la K 4 — 1000 m, locul II la K 4 — 10 000 m.

Maestru emerit al sportului. Antrenor: **Radu Huțan.**

DIMITRIE IVANOV. Născut la 24 septembrie 1944, la Sf. Gheorghe. Profesia — pescar. Practică sportul din 1965 în cadrul clubului Dinamo. Înălțime 1,93 m; greutate 96 kg. Campion național în 1966 (2), 1967 (3), 1968 (2). În anii 1966 și 1967 — cîștigător a numeroase probe în concursurile internaționale.

Campionate mondiale: în 1966 (Grünau) locul I la K 4 — 1000 m și locul IV la K 4 — 10 000 m; **Campionate europene:** în 1967 (Duisburg) locul II la K 4 — 10 000 m.

Maestru emerit al sportului. Antrenor: **Radu Huțan.**

MIHAI ȚURCAȘ. Născut la 18 noiembrie 1942, la Brașov. Student anul V la I.E.F.S. Practică sportul din 1960. A debutat la Clubul sportiv școlar din București și a continuat activitatea de performanță la clubul Dinamo. Înălțime 1,82 m; greutate 86 kg. Campion național în anii 1963, 1964, 1965, 1966, 1967 (3), 1968 (2). Multiplu cîștigător în regatele internaționale desfășurate din 1963 pînă în prezent.

Jocuri Olimpice: în 1964 locul III la K 4 — 1000 m; **Campionate mondiale:** în 1966 (Grünau) locul I la K 4 — 1000 m și locul IV la K 4 — 10 000 m; **Campionate europene:** în 1965 (Snagov) locul II la K 4 — 1000 m; în 1967 (Duisburg) locul II la K 4 — 1000 m și locul I la K 1 — 4 x 500 m.

Maestru emerit al sportului. Antrenor: **Radu Huțan.**

HARALAMBIE IVANOV. Născut la 23 februarie 1941, în localitatea Crișan. Profesia — pescar. Practică sportul din 1962 în cadrul clubului Steaua. Înălțime 1,75 m; greutate 80 kg. Campion național în anii 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968. De asemenea, cîștigător al unui mare număr de probe din cadrul regatelor internaționale.

Jocuri Olimpice: în 1964 locul IV la K 2 — 1000 m; **Campionate mondiale:** în 1963 (Jajce) locul I la K 2 — 1000 m, K 2 — 500 m și K 1 — 4 x 500 m, precum și locul II la K 4 — 1000 m; în 1966 (Grünau) locul III la K 1 — 4 x 500 m; **Campionate europene:** în 1963 (Jajce) locul I la K 2 — 1000 m, K 2 — 500 m și K 1 — 4 x 500 m, precum și locul II la K 4 — 1000 m; în 1967 (Duisburg) locul I la K 1 — 4 x 500 m.

Maestru emerit al sportului. Antrenor: **N. Navasart.**

TREI MEDALII DE BRONZ!

● Viorica DUMITRU la caiac 1-500 m

● Calistrat CUȚOV la box

● Ecaterina IENCIC
Ileana DRÎMBĂ
Olga SZABO
Ana ENE
Maria VICOL
la floretă echipe

Citiți în pag. a IV-a relatări de la întrecerile de joi și vineri

ÎNCHIDEREA LUCRĂRILOR PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Ieri au continuat lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Au participat ca invitați cadre de conducere din Ministerul Sănătății, șefii direcțiilor sanitare județene, conducătorii unor unități sanitare din țară, profesori și alți specialiști din instituțiile centrale și locale de sănătate și asistență medicală.

La ultimul punct al ordinei de zi plenara a analizat starea de sănătate a populației și a dezbătut măsurile privind perfecționarea organizării rețelei sanitare și îmbunătățirea asistenței medicale în Republica Socialistă România. Studiul supus discuțiilor plenarei a fost elaborat de către Ministerul Sănătății pe baza consultării unui mare număr de specialiști din domeniul științei și practicii medicale, a organelor de partid și de stat, și examinat de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R.

La discuții au luat cuvîntul tovarășii: Gheorghe Necula, prof. dr. Teodor Ilea, Constantin Drăgan, dr. Dan Enăchescu, Anton Moisescu, prof. dr. Aurel Nana, Constantin Dăscălescu, prof. dr. Pius Brînzeu, acad. Vasile Mîrza, dr. Theodor Bădău, Iosif Banc, prof. dr. Nicolae Nestorescu, dr. Ion Pănescu, dr. Simion Măgheruşan. Petre Ionescu, prof. dr. Voinea Marinescu, dr. Iosif Suciu, dr. Mircea Migea, Ion Cosma, acad. Aurel Moga.

În încheiere a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Plenara a aprobat liniile directoare ale activității în domeniul sănătății publice și a însărcinat Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. să elaboreze, pe baza studiului prezentat și a dezbaterilor din plenară, Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la îmbunătățirea asistenței medicale a populației din Republica Socialistă România.

De asemenea, Plenara a hotărît să se convoace la începutul anului viitor o consfătuire pe țară a lucrătorilor din domeniul sănătății publice.

Lucrările Plenarei C.C. al P.C.R., au luat sfîrșit.

ATLETISMUL DINAMIC

JO

Cea mai veche dintre disciplinele fizice, atletismul, rămîne cu toată curgerea vremii, pe primul plan al sporturilor, poate tocmai datorită purității sale care încîntă tot mai mult, cu cît viața devine mai mecanizată, fenomen reflectat și în lumea stadionului. Folosirea diverselor materiale ultramoderne — dintre care cea mai recentă este pista de tartan — nu schimbă nimic din această puritate atletică deoarece apelul la forța și îndemînarea celor ce-l practică, în noile condiții, este la fel de energic și exclusiv ca și pînă acum, solicitînd tot viteza de alergare, forța de aruncare, detenta și îndemînarea. Sigur că toate noutățile ivite în atletism au produs frămîntări, mai ales la nivelul oficialităților de resort, dar bunul simț a depășit pînă în cele din urmă, de fiecare dată, unele atitudini conservatoare. Să ne amintim numai de sulițele Held, care au provocat un adevărat proces, de prăjina de metal și de cea din fibre sintetice, fiecare condamnată la timpul respectiv și acceptată apoi, tot astfel cum astăzi sînt incriminați pantofii cu mai multe cuie pe talpă decît cei obișnuiți și care, sîntem de asemenea siguri, vor fi pînă în cele din urmă admiși, depășind momentul critic al zilei. Aceasta fiindcă trebuie să se permită tot ceea ce în mod onest și general, fără vătămarea sănătății sau a principiilor morale îl poate duce pe om mai departe prin propriile sale mijloace fizice. Cele amintite sînt numai cîteva punctări ale unui drum mult mai accidentat decît poate rezulta din cele cîteva referiri făcute la un trecut nu prea îndepărtat, și privind doar unele materiale folosite în vederea îmbunătățirii performanțelor și lărgirii îndrăznelilor sportivului. Dar, mai interesantă mi se pare o altă evoluție atletică și anume aceea a diverselor stiluri în diferite probe, mai vechi sau mai noi Aici partea de contribuție a tehnicienilor, a sportivilor înșiși apare mult mai valoroasă și plină de conținut, pentru că, dacă ceva explică foarte convingător perenitatea atletismului, cred că tocmai aceste adaptări, multe dintre ele rezultate din experiență și inteligență iar altele din tehnica industrială, se cer amplasate pe primul plan. Ne amintim despre felul în care se lua startul în probele de sprint și despre revoluția în materie produsă de primul om care s-a așezat în gropi (Bobby Mc Donald în 1884) tot astfel cine va avea curiozitatea să cerceteze fotografii mai vechi îl va vedea pe Paddock sărind cu 4—5 metri înaintea sosirii, ceea ce, se părea, că-i conferea atletului un mare avantaj față de ceilalți. Sau mai tîrziu cînd și-au făcut apariția diferitele stiluri la săritura în înălțime celebrități ca Albriton sau Osborne au creat adevărate școli și au dat posibilitate multor atleți să stabilească performanțe maxime și cu un stil, dar și cu celălalt. La prăjină, multă vreme s-a crezut că aceasta trebuie să fie cu mult mai lungă decît înălțimea ce avea să fie atacată, ca după aceea să apară o nouă metodă în care atletul, gimnast perfect, executa o schimbare a poziției mîinilor în faza premergătoare trecerii peste ștachetă, iar după aceea să nu se întrebuințeze decît prăjini de dimensiuni aproape egale cu înălțimea ștachetei. Apariția lui Parry O'Brien cu al său stil opus tuturor celorlalte (se știe că Parry stătea cu spatele în direcția de aruncare) a permis celor care l-au urmat, dar și lui însuși, depășirea unor granițe pînă atunci neatinse. Dar parcă aruncarea discului, la fel de veche la Olimpiade ca și alergările nu a trecut de la podiumul specific stilului elenic la vijelioasele piruete de acum? Și iată că aici la Mexico, în fața ochilor noștri uimiți, atunci cînd ne mîngîiam cu gîndul că viitorul nu ne mai poate învăța nimic nou, am fost puși, mai zilele trecute, în fața unui tînăr american de 21 de ani, student la Medofrd în Oregon, Richard Fosbury, care la început pare puțin ridicol cu felul său de a se concentra, semănînd a rugă sau invocație către forțele supranaturale (cu pumnii strînși, cu mîinile puțin arcuite, cu nehotărîri de om cuprins de adînci neliniști sufletești în fața unei decizii vitale) și care se menține alături de marii ași ai probei, Gavrilov, Skvorțov, de Brown și Caruthers, trecînd înălțime după înălțime și încă din prima încercare. Risetele din tribune au încetat! Fosbury încearcă acum recordul olimpic și lumea îi oferă liniștea atît de necesară. Apoi urcă ștacheta și acum îl amenință pe Brumel, care nu mai deține, de cîteva minute, decît un singur record, pe cel al lumii. Stadionul este fascinat de tînărul student din Oregon care sare pe spate cu picioarele spre cer. Un fel de salt mortal ca la circ, dar pe spate și trecînd o înălțime de peste 2,24 m. Ca și altii, am fost iritat, dar încep să am o sinceră simpatie pentru acest băiat care deschide, poate, un nou drum în istoria atletismului, un drum care-i va duce pe alții la salturi de peste 2,50 m și chiar la unele de 3,00 m! Să nu zîmbiți, aduceți-vă aminte de Beamon care s-a apropiat de 9,00 m, dintr-o dată, de Viscopoleanu care amenință cei 7,00 m bărbătești, de ciocănarii care au depășit 70,00 m și de toți ceilalți aflați acum departe de limitele extreme de acum 4, 5 sau 10 ani și care-i sufocau. Privindu-l pe noul stilist Fosbury vă spun drept că i-aș fi dorit chiar de la debutul său olimpic, deși era puțin nedrept, să plece de la stadion nu numai cu medalia olimpică dar și cu recordul mondial, cu toate că-l respect pe Brumel. Dar, mă gîndesc că poate copiii noștri vor sări nu „Osborne" sau altceva ci tocmai „Fosbury", atunci cînd acesta va fi un bătrînel trăind din amintirile unei aventuri petrecută pe un stadion mexican...

Emanuel VALERIU

Ciudad de Mexico, 25 octombrie